

Jak J. F. Rutherford „rok po roku” zmieniał nauki C. T. Russella (cz. 3)

dodane: 2020-03-24

Im więcej lat upływało od śmierci C. T. Russella (zm. 1916), tym więcej jego nauk zmieniał J. F. Rutherford. W tej części naszego tekstu omawiamy lata 1923-1926. Rok 1926 jest ostatnim, w którym istniał w organizacji 'kult' Russella. Później coraz śmielej go odrzucano.

Jak J. F. Rutherford „rok po roku” zmieniał nauki C. T. Russella (cz. 3)

W poprzednich częściach tego artykułu opisaliśmy nauki C. T. Russella zmieniane przez J. F. Rutherforda w latach 1916-1922.

Tu opisujemy lata 1923-1926.

Rok 1923

Upadek Babilonu

W roku 1923 J. F. Rutherford porzucił (patrz też powyżej *Rok 1920*) koncepcję C. T. Russella o upadku Babilonu w latach 1878 i 1881:

„Czytelnicy nasi doskonale wiedzą, że Babilon upadł w roku 1878, że nie był specyficznym używaniem do niczego od roku 1881-go, a porzucony jest zupełnie 1918-go; czekamy więc na ogień, aby go strawił. Wiadomość o jego »upadku« była rzeczą wiary przez jakiś czas, lecz teraz już tak nie jest” (*Strażnica* 15.04 1923 s. 119 [ang. 15.03 1923 s. 87]).

Owce i kozły

W roku 1923 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella o „owcach i kozłach”:

„W sierpniu 1923 roku na zgromadzeniu w Los Angeles w Kalifornii wykazano, że przypowieść Jezusa o owcach i kozłach spełni się przed Tysiącletnim Panowaniem (Mateusza 25:31-40)” (*Strażnica* Nr 21, 1993 s. 12).

„Dokładniej zrozumiano także porównania, którymi posługiwał się Jezus. Znamiennym tego przykładem jest przypowieść o owcach i kozłach, zanotowana w Ewangelii według Mateusza 25:31-46. Długo uważano, że znajduje ona swoje spełnienie w ciągu 1000-letniego królowania Chrystusa. Później jednak Świadkowie Jehowy uświadomili sobie, iż po prostu nie może się odnosić do tego okresu” (*Strażnica* Rok CIII [1982] Nr 18 s. 17).

Talenty, nagroda i dziewice

W roku 1923 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella o „talentach” i nagrodzie:

„Jak wskazuje na to przypowieść (Mat. 25:14-30), *pierwszą* rzeczą, jaką Pan uczynił przy swoim powrocie, było zwołanie Jego sług i porachowanie się z nimi” (*Przyjdź Królestwo Twoje* 1919 [ang. 1891] s. 138-139; por. s. 134 – „proroctwa czasowe wskazują w ten sposób i zgadzają się na rok 1874 jako datę wtórej obecności naszego Pana, określając tę datę z matematyczną ścisłością”).

„W przypowieści czytamy dalej: »Po długim czasie pan tych niewolników przyszedł

i dokonał z nimi obrachunku» (Mateusza 25:19). W roku 1914 – rzeczywiście długo po roku 33 n.e. – Jezus Chrystus rozpoczął obecność w charakterze Króla. Po trzech latach i sześciu miesiącach, w roku 1918, przybył do duchowej świątyni Boga i spełnił zapowiedź Piotra: »Jest bowiem wyznaczony czas, by sąd się zaczął od domu Bożego« (1 Piotra 4:17; Malachiasza 3:1). Nadeszła pora na dokonanie obrachunku z niewolnikami” (*Strażnica* Nr 5, 2004 s. 16).

Jak podaje angielski skorowidz Świadków Jehowy tę naukę i o 10 dziewicach zmienił Sędzia w roku 1923:

*** *dx30-85 Beliefs Clarified* ***
1923,
parable of pounds and talents: w39 302
parable of wise and foolish virgins: w39 302

Broda

Paradoksem jest to, że broda C. T. Russella stała się później powodem zaprzestania posiadania jej przez głosicieli Towarzystwa Strażnica. Oto wspomnienie tej organizacji dotyczącej roku 1923:

„(...) brat Balzereit zwrócił się do brata Rutherforda z prośbą o zezwolenie na kupno prasy rotacyjnej. Brat Rutherford wyraził zgodę, lecz pod jednym warunkiem. Zauważył bowiem, że brat Balzereit z biegiem lat zapuścił brodę bardzo podobną do brody brata Russella, a w ślad za nim poszli inni bracia, którzy chcieli wyglądać tak jak brat Russell. Nie chcąc, aby to doprowadziło do ubóstwiania stworzeń, brat Rutherford chciał temu położyć tamę. Dlatego też podczas swej następnej wizyty poinformował brata Balzereita w obecności całej rodziny Betel, że może zakupić prasę rotacyjną, ale tylko pod warunkiem zgolenia brody. Brat Balzereit z ciężkim sercem zgodził się na to i udał się do fryzjera” (*Działalność Świadków Jehowy w Niemczech w czasach nowożytnych* 1975 s. 15).

Bracia najmnijsi

W roku 1923 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella o „braciach najmnijszych” (Mt 25:40):

„Pierwsi Badacze Pisma Świętego rozumieli, że użyte w tej przypowieści sformułowanie »moi bracia« odnosi się zarówno do osób mających panować z Chrystusem w niebie, jak i do całej ludzkości, która odzyska ziemską doskonałość” (*Strażnica* 15.03 2015 s. 26).

„W *Strażnicy* z 15 października 1923 roku potwierdzono, że »Synem Człowieczym« jest Jezus. Zarazem jednak przedstawiono rozsądne argumenty biblijne przemawiające za zawężeniem grona braci Chrystusa jedynie do tych, którzy mają panować z nim w niebie. Natomiast do owiec zaliczono osoby spodziewające się żyć na ziemi pod panowaniem Królestwa Chrystusa” (*Strażnica* 15.03 2015 s. 26).

Rok 1924

Związanie szatana

W roku 1924 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do związania szatana:

„Poprzednio do roku 1924 wielu z pomazańców ludu Pańskiego rozumiało, że szatan był związany, ale w jesieni tego samego roku było dowiedzione, że rzecz się miała inaczej (Zobacz *Strażnicę* z roku 1924, str. 326)” (*Strażnica* 01.06 1933 s. 167).

„Nawet pomiędzy dziećmi Bożymi, które się zupełnie poświęciły czynić wolę Jehowy, wiele z nich do niedawna myślało, że diabeł od pewnego czasu jest już związany i trzymany w więzieniu” (*Światło* 1930 t. II, s. 325).

„Dopiero w roku 1924 jasne się stało na podstawie dowodów Pisma Św., że szatan nie jest związany; było to po tym czasie, że potężna organizacja szatana po raz pierwszy została poznana przez wierny lud Boży” (*Światło* 1930 t. II, s. 325-326).

„Po tej walce szatan ma być związany, ale samo głoszenie prawdy jego nie zwiąże” (*Światło* 1930 t. II, s. 196-197).

Prohibicja

W roku 1924 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do prohibicji:

„[1916 r.] W wielkiej fali prohibicyjnej dopatruję się pewnego łamania władzy szatańskiej i cieszę się z tego. Widzę to także w świetle prawdy wypływającej z Boskiego Planu i świecącej tym co mają uszy ku słuchaniu. Wierzę, że to oświeca nie tylko lud Boży, ale i światowi zaczynają lepiej rozeznawać różne sprawy” (*Co kaznodzieja Russell odpowiadał na zadawane jemu liczne pytania* 1947 [ang. 1917] s. 617; por. *Co powiedział Pastor Russell* 2015 [ang. 1917] s. 627).

„Z przyjemnością spostrzegamy rozszerzanie się ruchu aby zaprowadzić prohibicję; nie dlatego, że takie powstrzymywania są najwyższymi ideałami wolności, lecz – widząc konieczność takiego hamulca – ci, którzy miłują wolność są chętni podzielać te ograniczenia dla dobra swoich współobywateli, dla których zupełna wolność jest szkodliwa” (ang. *Strażnica* 01.11 1907 s. 4083 [reprint]).

„Niedawno temu prezes naszego Stowarzyszenia (...) powiedział: »Prohibicja to wymysł Szatana«, naturalnie odnosząc się do prawa powyżej wzmiankowanego. Niektórzy bracia bardzo ostro wystąpili przeciwko temu powiedzeniu” (*Strażnica* 15.11 1924 s. 339 [ang. 01.11 1924 s. 323]).

Niewiasta z Rdz 3:15

W roku 1924 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do tekstu Rdz 3:15:

„Że jednak Bóg nie opuścił człowieka i ostatecznie ocali go przez Odkupiciela, urodzonego z niewiasty (1 Moj. 3:15); nauka ta ciągnie się aż do końca” (*Boski Plan Wieków* 1917 [ang. 1886] s. 69).

„(1 ks. Mojż. 3:15) (...) To nasienie niewiasty, jak wszyscy dobrze wiemy, znalazło wypełnienie w Chrystusie. Po czterech tysiącach lat upadku, Bóg posłał swego Syna, »zrodzonego z niewiasty«...” (*Nowe Stworzenie* 1919 [ang. 1904] s. 430).

„(...) ten tekst odnosi się nie tylko do Ewy i do węża, lecz ma i o wiele szersze znaczenie. Wąż przedstawia Szatana, dyjabła. Nasienie węża przedstawia jego działające czynniki, lub potomstwo. Niewiasta ma również związek z przymierzem Abrahamowem Sary” (*Pożądaný rząd* 1924 s. 41).

„Nasieniem niewiasty jest Chrystus. Ewa tu wspomniana jest za symbol. Niewiasta, która rzeczywiście wyda nasienie jest Przymierze Saro-Abrahamowe. Bóg jest ojcem; przymierze jest matką; zaś potomstwo, mianowicie nowe stworzenie, jest nasieniem obietnicy” (*Strażnica* 15.12 1924 s. 374 [ang. 15.11 1924 s. 339]).

Gwiazda Alcyon

W roku 1924 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do „gwiazdy Alcyon”:

„Niektórzy jednak są tego przekonania, iż znaleźli ten środek, i że są nimi Plejady, grupa gwiazd, a szczególnie środkowa gwiazda Alcyon. (...) Gwiazda Alcyon zatem według tej teorii byłaby »północnym tronem« w której spoczywa cały system grawitacji, ciężkości, i z którego to miejsca Wszechmocny Bóg rządzi Wszechświatem. Tutaj też możemy zanotować cudowną rzecz, że Wielka Piramida zaczęła być budowaną o północy (...) Plejady znajdowały się u szczytu tej Wielkiej Piramidy z gwiazdą Alcyon akuratnie na tej linii” (*Przyjdź Królestwo Twoje* 1919, 1925 [ang. 1891] s. 371).

„To wielkie Centrum wydaje się być utożsamiane z Plejadami, a szczególnie z Alcyone, centralną gwiazdą z tej sławnej grupy. Z tego powodu została podana sugestia, że Plejady mogą przedstawiać Rezydencję Jehowy, miejsce, z którego On zarządza Wszechświatem. Ta myśl daje nową siłę pytaniu, które Wszechmocny zadał jednemu z patriarchów, Hiobowi: *Czy możesz związać pęk Plejad albo rozluźnić pasek Oriona? Czy możesz wyprowadzić gwiazdy Zodiaku w czasie właściwym?* – Hioba 38:31-32” (ang. *Strażnica* 15.06 1915 s. 5710 [reprint]).

„Nieliczne grono astronomów niegdyś przypuszczało, że gwiazda Alcyon z gromady Plejad stanowi środek fizyczny i grawitacyjny (siły wzajemnego przyciągania ciał) wszechświata. Lecz teoria ta aczkolwiek była bardzo pojętna, okazała się niewłaściwą przez dokładniejsze poznanie ruchu gwiazd” (*Złoty Wiek* 01.06 1926 s. 372 [ang. 10.10 1924 s. 794]).

Rok 1925

Armagedon

W roku 1925 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do Armagedonu, że nie będzie on rewolucją, lecz wojną Jehowy:

„Wojna tego wielkiego dnia Boga Wszechmogącego będzie największą rewolucją, jaka kiedykolwiek miała miejsce na świecie, ponieważ będzie jedną z tych, w których każda zasada niesprawiedliwości będzie płatną; ponieważ tak rzetelny będzie sąd względem narodów, jakoteż sąd względem istot indywidualnych...” (*Walka Armageddonu* 1919 [ang. 1897] s. 676).

„Było to w owym roku, kiedy lud Boży jasno poznał, że walka Armagedonu będzie walką Boga przeciwko szatanowi, a nie bijatyką między ludzkimi potęgami (Zobacz »Strażnicę« z 1-go stycznia 1925 r.)” (*Światło* 1930 t. I, s. 134).

„W czasopiśmie »Strażnica«, wydawanym i rozpowszechnianym przez świadków Jehowy jako ich oficjalny organ, ukazał się w wydaniu z 15 sierpnia 1925 roku artykuł główny pod tytułem »Ostatek«. W tym artykule po raz pierwszy wskazano na to, że Armagedon nie będzie jakimś chaotycznym »wielkim uciskiem, jakiego nie było od początku świata«, czyli wielką anarchistyczną walką między kapitalizmem a klasą robotniczą, lecz wszechświatową walką między Jehową a całą organizacją Szatana Diabła, w niebie i na ziemi” (*Strażnica* Nr 14, 1962 s. 6).

Narodziny Królestwa, wojna w niebie, wyrzucenie szatana

W roku 1925 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella w kwestii narodzin Królestwa w roku 1914 i wojny w niebie oraz wyrzucenia szatana z nieba (w roku 1914 lub 1918), co dotyczyło interpretacji 12 rozdziału Apokalipsy:

„W roku 1925 w *Strażnicy* ukazał się przełomowy artykuł zatytułowany »Narodziny Narodu«. Przedstawiono w nim przekonujące dowody biblijne, że

mesjańskie Królestwo narodziło się w roku 1914. Wyjaśniono, że właśnie wtedy spełniła się prorocza wizja z 12 rozdziału Księgi Objawienia, gdzie opisano rodzącą niebiańską niewiastę Bożą. (...) Wcześniej uważano, że wizja ta przedstawia wojnę między Rzymem pogańskim a papieskim" (*Królestwo Boże panuje!* 2014 s. 50).

„Ale dopiero w roku 1925 wierni święci na ziemi zaczęli te rzeczy rozpoznawać i rozumieć, a to więc musiał być czas Boży, aby im o tem dać wyrozumienie. Pan objawił i spowodował ogłoszenie w Strażnicy z dnia 1 kwietnia 1925 r. następujących prawd: że w niebie odbyła się walka, że szatan strącony został z nieba i że w niebie panuje wielka radość z powodu narodzenia się Królestwa" (*Światło* 1930 t. I, s. 241).

Mściciel krwi

W roku 1925 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do „mściciela krwi”:

„Od chwili, gdy uznajemy, że jesteśmy grzesznikami i nie możemy okazać się godnymi przed Boskim obliczem, pojmujemy, że mściciel, czyli sprawiedliwość, jest na naszym tropie i że jest tylko kwestią czasu, jak będziemy pokonani i zniszczeni – chyba, że ujdziemy do jakiegoś miasta ucieczki. (...) Boska sprawiedliwość jest reprezentowana w mścicielu, a Boskie miłosierdzie jest reprezentowane w mieście ucieczki (...) będziemy przedstawieni przed Ojcem jako niewinni i nienaganni, bez zmały, zmarszczki lub jakiegokolwiek rzeczy, za które mściciel, to jest Boska sprawiedliwość miałaby nas ścigać” (ang. *Strażnica* 15.10 1902 s. 3902-3903 [reprint]).

„Wszyscy znajdujemy się pod wyrokiem śmierci; sprawiedliwość jest mścicielem; i tylko ci w Chrystusie, są pod ochroną” (ang. *Strażnica* 15.10 1907 s. 4079 [reprint]).

„Szatan, jest ten który ma władzę śmierci, i zdaje się być pewnym, że jest mścicielem krwi. (...) Szatan, obecnie ma władzę śmierci i jest mścicielem krwi, stara się zabić nowe stworzenie” (*Strażnica* 15.07 1925 s. 217).

Wylanie Ducha Świętego

W roku 1925 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do wylewania Ducha Świętego:

„Obiecane jest jeszcze wtóre wylanie Ducha św. (...) Zaś gdy Chrystus ujmie władzę swego Królestwa, Duch św. będzie wylany na wszelkie ciało. Wtedy zrozumieją i ujrzą to, co im prorocy prorokowali. – Joel 2:28, 29; Dzieje Apost. 2:16-18” (*Stworzenie czyli historia biblijna w obrazach* 1914 s. 73).

„Na zgromadzeniu w Indianapolis (stan Indiana) w roku 1925 nie tylko ochrzczono wielu, ale także przedstawiono nader ważny wykład, zatytułowany: »Wylanie ducha świętego«. Zastosowano w nim proroctwo z Księgi Joela 3:1, 2 (według *Biblii gdańskiej*: Joela 2:28, 29) do *naszych dni*. Sprawozdania wykazały, że tysiące ludzi więcej niż poprzednio spożywało chleb i wino na dorocznej uroczystości Wieczery Pańskiej (*Strażnica* angielska z 15 listopada 1925 roku, strony 339-344). A zatem podczas obecnych »dni ostatnich«, od wojennego roku 1914, w szczególnie wyraźny sposób wylewany był duch święty...” (*Strażnica* Rok CII [1981] Nr 13 s. 27).

1260 dni - Ap 12:6, 14

W roku 1925 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do 1260 dni - Ap 12:6, 14.

C. T. Russell nauczał, że 1260 dni z tekstu Ap 12:6, 14 to 1260 lat, liczone od roku

539 do roku 1799 (patrz *Nadszedł Czas* 1919 [ang. 1889] s. 96, 287).

Od roku 1925 J. F. Rutherford uczył, że to czas od wiosny 1919 roku do jesieni 1922 roku (patrz *Strażnica* 15.04 1925 s. 120).

Organizacja i zbawienie

W roku 1925 J. F. Rutherford zaczął zmieniać naukę C. T. Russella co do zbawienia przez organizację:

„Strzeż się »organizacji«. Jest zupełnie niepotrzebna. Nie potrzebujesz żadnych reguł oprócz reguł biblijnych. Nie usiłuj wiązać cudzych sumień, i nie pozwól, by inni wiązali twoje. Tak wierz i tak bądź posłuszny, jak obecnie rozumiesz Słowo Boże...” (ang. *Strażnica* 15.09 1895 s. 1866 [reprint]).

„Brat Russell podkreślał jednak, żeby nie próbowali zakładać »ziemskiej organizacji« (...) Nie próbowali zakładać »ziemskiej organizacji«” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 205).

„»Narodziny narodu« – to tytuł frapującego artykułu zamieszczonego w *Strażnicy* z 1 marca 1925 roku. Podano w nim dokładniejsze wyjaśnienie 12 rozdziału Księgi Objawienia, ale niektórym trudno było je przyjąć. (...) Na tej podstawie po raz pierwszy wyraźnie zaznaczono, iż istnieją dwie różne, przeciwstawne organizacje – Jehowy i Szatana. (...) Teraz było dla nich oczywiste, iż każdy należał albo do organizacji Jehowy, albo do organizacji Szatana” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 78-79).

„Organizacja Jehowy jest jedynym miejscem bezpieczeństwa, a kto raz skorzystał z tego miejsca ochrony, następnie je jednak dobrowolnie opuszcza, tego czeka niechyba zguba. (...) Jeżeli Jonadabowie wytrwają i pozostaną wierni Bogu i jego organizacji, zostaną oni zachowani. Te prawdy mają obecnie największe znaczenie” (*Aniołowie* 1934 s. 62, 63).

Eliezer jako Duch Święty

W roku 1925 J. F. Rutherford wprowadził specyficzną naukę, że osoba Eliezera wyobrażała „ducha świętego”, który nie był dla Sędziego osobą. C. T. Russell nie znał takiej wykładni:

„Eliezer wyobraża tutaj pocieszyciela czyli ducha świętego...” (*Powrót naszego Pana* 1925 s. 47).

Rok 1926

Tomy C. T. Russella

W roku 1926 J. F. Rutherford odsunął od studiowania *Wykłady Pisma Świętego* C. T. Russella (pisał o pomyłkach w nich) i zastąpił je swoimi książkami:

„Te *Wykłady Pisma Świętego*, przetłumaczone na liczne języki i rozpowszechnione w milionach egzemplarzy, w ciągu wielu lat, aż do kwietnia 1926 roku, służyły licznym zborom na całej ziemi za podręczniki do tygodniowych badań biblijnych” (*Strażnica*, wyd. polonijne, maj 1951 s. 74 [ang. 15.07 1950 s. 214]).

„Przed rokiem 1926 lud Jehowy miał bardzo szczupłą ilość rzeczy, którymi mógłby działać. Siedem tomów »Studiów Pisma Świętego« spełniło swój cel i ich aktualność przeminęła” (*Strażnica* Nr 17, 1955 s. 9 [ang. 01.06 1954 s. 344]).

„Pomyłki są w siódmym tomie; i pomyłki są we wszystkich tomach WYKŁADÓW PISMA ŚWIĘTEGO oraz we wszystkich innych publikacjach Towarzystwa, a nawet w tłumaczeniach Biblii” (*Strażnica* 01.10 1926 s. 295).

„Na zgromadzeniu zorganizowanym w maju tego samego roku [1926 r.] ogłoszono wydanie książki *Wyzwolenie* (...). Należała ona do serii nowych książek, mających zastąpić *Wykłady Pisma Świętego*. Święci Boży przestali się oglądać wstecz. Z ufnością patrzyli w przyszłość, myśląc o czekającej ich pracy” (*Pilnie zważaj na Proroctwa Daniela!* 1999 s. 304).

„Na wspomnianym zgromadzeniu symboliczne szarańcze otrzymały dalsze narzędzia walki, przede wszystkim książkę *Wyzwolenie*” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 147).

Pytania V. D. M.

W roku 1926 J. F. Rutherford zniósł pytania egzaminacyjne dla mówców Towarzystwa Strażnica wprowadzone przez C. T. Russella:

„W roku 1916 przygotowano listę pytań na tematy biblijne. Wszystkich, którzy mieli reprezentować Towarzystwo jako mówcy, poproszono o pisemną odpowiedź na każde z tych pytań. Pozwalało to poznać myśli i odczucia tych braci oraz zorientować się, jak dalece rozumieją oni podstawowe prawdy biblijne. Odpowiedzi starannie przeglądała komisja egzaminacyjna w biurze Towarzystwa. Za wykwalifikowanego mówcę uznawano tylko tego, kto odpowiedział poprawnie co najmniej na 85 procent pytań” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 215).

„V. D. M. PYTANIA ZNIESIONE

Nie widząc żadnych dobrych rezultatów w rozwieszczaniu radosnej nowiny o Królestwie przez otrzymywanie i egzaminowanie V. D. M. pytań, zakres tej pracy zostaje zniesiony czyli skasowany. Każde dziecko Boże, posiadające ducha Pańskiego i pragnienie służenia jego sprawie, będzie pobudzone pobudką miłości do sprawowania tego, co będzie mogło. Odpowiadanie na V. D. M. pytania zdaje się nie jest mu żadną pomocą” (*Strażnica* 15.10 1926 s. 306 [ang. 15.08 1926 s. 242]).

Bestia z Ap 17:11

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella na temat bestii z Ap 17:11:

„Kilkakrotnie prosiłem brata Russell’a, ażeby wyjawiał mi swój pogląd (...) opowiedział mi szczegółowo (...) »Bestya, którąś widział, była, a nie jest, a ma wystąpić z przepaści, a iść na zginienie«; pod tem należy rozumieć święte rzymskie państwo – kościół wraz z państwem, połączone we władzy od roku 799 do 1799” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917] s. 314).

„Na przykład Charles T. Russell nie mógł właściwie rozumieć, co oznacza szkarłatna dzika bestia wspomniana w Księdze Objawienia 17:9-11, gdyż za jego życia organizacje, które ona symbolizuje, czyli Liga Narodów i ONZ, jeszcze nawet nie istniały” (*Strażnica* 15.03 2000 s. 13).

„W dniach od 25 do 31 maja 1926 roku namaszczony ostatek odbył międzynarodowe zgromadzenie w Londynie. W przemówieniu publicznym zdemaskowano tam tę sztucznie utworzoną organizację na rzecz pokoju i bezpieczeństwa na świecie, wykazując, że jest równoznaczna z symboliczną szkarłatną bestią o siedmiu głowach i dziesięciu rogach, która została obrazowo przedstawiona w księdze Objawienia 17:3-11. Była ona w takim razie ósmym mocarstwem światowym z proroctwa biblijnego. Zgodnie z zapowiedzią tego proroctwa owa międzynarodowa organizacja w formie Ligi Narodów znikła z powierzchni ziemi, gdy w roku 1939 wybuchła druga wojna światowa” (*Strażnica* Rok XCIII [1972] Nr 6 s. 8).

„To pokolenie”

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella o „pokoleniu roku 1878” na wykładnię o „pokoleniu roku 1914”:

„Grecki wyraz *genea* może oznaczać zupełnie dobrze stulecie lub generację (jak też przełożony jest w języku angielskim, a generacja obejmuje sto lat obecnie), która w życiu Mojżesza liczyła sto dwadzieścia lat. (Moj. 6:3). Licząc sto lat od roku 1780, od daty pierwszego znaku, otrzymamy rok 1880, a według naszego zrozumienia każdy przepowiedziany szczegół wypełnił się w tym okresie; - »żniwo«, czyli zbieranie zaczęło się w październiku 1874 roku; organizowanie Królestwa i objęcie przez Pana wielkiej władzy Królewskiej zaszło 1878 r., w kwietniu, a czas ucisku, czyli »dzień gniewu«, jaki zaczął się 1874 roku, a zakończy się po roku 1915. Podobnie i wypuszczenie gałęzi przez drzewo figowe. Kto woli może bez sprzeczności powiedzieć, że można wiek zacząć liczyć tak dobrze od ostatniego znaku, czyli od spadania gwiazd, jak również od pierwszego znaku, czyli od zaćmienia się słońca i księżyca; a wtedy stulecie zaczynające się od 1833 roku będzie jeszcze dalsze od zakończenia się. Wielu ludzi żyje, którzy byli świadkami spadania gwiazd. Ci, co idą wraz z nimi w świetle obecnej prawdy nie wyglądają rzeczy będących już, jako mających *przyjść*, lecz czekają na dokonanie się spraw będących już w toku. Czyli wobec tego, iż Mistrz powiedział nam »Gdy ujrzycie to *wszystko*« i jeśli między znakami wyliczono »znamię Syna Człowieczego na niebie« i wyrastanie gałęzi drzewa figowego, oraz zgromadzenie »wybrańców«, to czy nie będzie bardziej odpowiedniem uważać wyrażenie »wiek«, jako przeciętny wiek życia ludzkiego, od 1848* do 1914 - 36 1/2 lat - czyli przeciętny wiek dzisiejszych ludzi” (*Walka Armagieddonu* 1919 s. 747-748).

[* - rok 1848 jest błędem drukarskim, powinno być 1878 na co wskazuje okres 36,5 lat tzn. 1878-1914; por. też poniżej tekst ang.]

„Pytanie: Kiedy nastąpi koniec tej epoki lub świata?

Odpowiedź: Według chronologii Pisma koniec świata rozpoczął się w roku 1914. Ściśle o czasie wszystkie proroctwa odnoszące się do czasu końca świata zaczęły się spełniać po raz pierwszy w historii ziemi. Koniec świata nie jest sprawą natychmiastową, lecz stopniowym rozpadem starej organizacji społeczeństwa, który skończy się najsroższym czasem utrapienia, jaki zna ludzkość. Dokona się to za jednego pokolenia. Dokładna data ostatecznego upadku nie jest znana” (ang. *Złoty Wiek* 20.10 1926 s. 51).

Ubiór i zachowanie się

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił zwyczaje z czasów C. T. Russella o ubiorze i poważnym zachowaniu się:

„Ostatek nietylko opuścił Babilon, lecz wystawił go też w roku 1926 pod pręgierz i publicznie oskarżył go językiem Pisma Św., poczem porzucił wszystkie zwyczaje babilońskie co do ubioru, nazw świąt, pobożnej miny i innych podobnych rzeczy, tak że obecnie u ostatka nic nie można nazwać babilońskim. (Izajasza 14:22). W Wielkiej Brytanji lud Boży więcej był skłonny do kościelnych ceremonij, z chwilą jednak gdy się dowiedział, jakie powinno być jego właściwe zachowanie się, porzucił to wszystko, co miało jaką łączność ze zwyczajami babilońskimi. Długie fraki, czarne krawaty, święte twarze, pochylone jak »trzcina« głowy - wszystko to znikło i nie jest widziane na zjazdach ludu Bożego” (*Światło* 1930 t. I, s. 215).

„Postęp w zrozumieniu Słowa Bożego pociągnął za sobą kilka innych zmian w chrześcijańskich zapastrywaniach. (...) »(...) Na przykład w roku 1927 *Strażnica* podkreślała (...) że należy zrewidować pogląd na kwestię noszenia czarnych strojów« (...) Jeżeli chodzi o tę ostatnią sprawę, to rok wcześniej, podczas

zgromadzenia zorganizowanego w dniach 25-31 maja w Londynie, brat Rutherford przemawiał z podium w zwyczajnym garniturze zamiast w oficjalnym czarnym surducie, jaki zwykli przedtem nosić mówcy publiczni chrześcijańskich świadków na rzecz Jehowy” (*Dzieje Świadców Jehowy w czasach nowożytnych. Stany Zjednoczone Ameryki. Na podstawie Rocznika Świadców Jehowy na rok 1975 s. 66*).

„Pragnąc wyeliminować spośród ludu Bożego świeckie zwyczaje, brat Rutherford już na poprzednim kongresie wywołał swym ubiorem małą sensację. Spostrzegł on mianowicie, że bracia w Europie – a to obejmowało również Niemcy – znajdowali upodobanie w ubieraniu się na zgromadzenia przeważnie na czarno. Zgodnie ze zwyczajami przyjętymi w organizacjach fałszywej religii mężczyźni nosili czarne ubrania, podczas pogrzebów nawet czarne cylindry, no i na dodatek czarne krawaty. Te spostrzeżenia spowodowały, że brat Rutherford kupił sobie bardzo jasne ubranie i do tego wiśniowy krawat. Po jego przybyciu do Niemiec w takim stroju, wielu braci zarzuciło zwyczaj noszenia czarnych ubiorów” (*Działalność Świadców Jehowy w Niemczech w czasach nowożytnych 1975 s. 19*).

Pielgrzymi

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił zadania pielgrzymom, których C. T. Russell uczynił mówcami, a nie nadzorcami zborów:

„W latach 1894-1927 tych podróżujących mówców nazywano najpierw przedstawicielami Towarzystwa Traktatowego – Strażnica, a następnie pielgrzymami” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego 1995 s. 223*).

„W roku 1926 brat Rutherford zaczął wprowadzać pewne zmiany, w wyniku których pielgrzymi stali się nie tylko podróżującymi mówcami, lecz także podróżującymi nadzorcami, rozwijającymi w zborach działalność kaznodziejską” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego 1995 s. 223*).

Rozwijanie charakteru

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella o „rozwijaniu charakteru”:

„Poświęciliśmy się Panu; – aby kontrolował nami Jego duch miłości; jednak zdaliśmy sobie sprawę, że wskutek naszego upadku brak nam tych pierwiastków charakteru, jakie Ojciec może przyjąć. Ubiegamy się jednak i dążymy do osiągnięcia tego podobieństwa z charakterem Syna – czyli do warunku społeczności z Nim” (*Nowe Stworzenie 1919 [ang. 1904] s. 224*);

„To zbawienie, nazywane też wysokim powołaniem, musi być sprawowane przez wyrabianie charakteru” (ang. *Strażnica* 01.09 1915 s. 5759 [reprint]);

„Kwestię tę jasno przedstawiono w artykule »Charakter czy przymierze«, zamieszczonym w *Strażnicy* z 1 maja 1926 roku. Powiedziano w nim, że starania o ukształtowanie jeszcze za życia w ciele »doskonałego charakteru« doprowadziły jednych do zniechęcenia i rezygnacji, w drugich zaś wzbudziły mniemanie, iż są lepsi od innych, wskutek czego nietrudno im było stracić z oczu wartość ofiary Chrystusa” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego 1995 s. 173*).

Upadli aniołowie

W roku 1926 J. F. Rutherford zmienił naukę C. T. Russella co do upadłych aniołów:

„Wolność upadłych aniołów została przykrócona. Nie mogą używać swej władzy przy świetle dziennym jak dawniej. Trzeba zauważyć, że to ograniczenie jest

do »Dnia Wielkiego« gniewu Bożego, a gdy ten czas nadejdzie będzie im znów dozwolone materializować się i staną się ważnym czynnikiem w przyszłej walce. Niektóre pisma wskazują, że złe duchy będą miały wiele do czynienia, z czasem wielkiego ucisku, którym się teraźniejszy wiek kończy, a Królestwo Chrystusa rozpocznie” (*Stworzenie czyli historia biblijna w obrazach* 1914 s. 17).

„Z biegiem czasu ci buntownicy, którzy nie zachowali swego pierwotnego stanu, zostali uwięzieni (Juda 6; 2 Piotra 2:4). (...) Pismo Święte wykazuje, że w słusznym czasie Boga wszyscy ci źli aniołowie, którzy się połączyli w bunt Szatana, będą zniszczeni. (...) zostali uwięzieni i ostatecznie los ich będzie zniszczenie” (*Wyzwolenie* 1929 [ang. 1926] s. 35).

Powrót Jezusa

W roku 1926 J. F. Rutherford zaczął zmieniać naukę C. T. Russella co do powrotu Chrystusa w roku 1874. Zaczął on zamieszczać w niektórych czasopismach i książkach słowa o roku 1914, a w innych nadal o roku 1874 (ostateczne wyrugowanie roku 1874 nastąpi w roku 1933, patrz poniżej):

„Wiara nasza, że Królestwo zaczęło się czyli weszło we władzę w kwietniu 1878 roku opiera się na tej samej podstawie co i nasza wiara w to, że Pan nasz zaczął być obecnym na ziemi w październiku 1874 roku i że w tym samym czasie rozpoczęło się zniwo” (*Przyjdź Królestwo Twoje* 1919 [ang. 1891] s. 258; por. s. 93, 130, 134, 160, 238, 345-347);

With the coming of Christ Jesus into power in 1914 Satan and his demon hosts have been cast out of heaven and onto the earth (Psalm 110:5; Revelation 12:9). (Deliverance 1926 s. 294).

Polski odpowiednik oddał to zdanie następująco:

„Z przyjściem Chrystusa Jezusa w roku 1914 Szatan i jego demoniczne chóry zostały strącone z nieba na ziemię (Psalm 110:5; Objawienie 12:9)” (*Wyzwolenie* 1928, 1929 [ang. 1926] s. 298).

„Słowa »ujrzy go« [Ap 1:7] mają to samo znaczenie t. j. że ludzie zobaczą czyli rozeznają obecność Jezusa w obłokach, w niepokoju i ucisku, a to rozpoczęło się w roku 1914 i trwać będzie nadal aż ostateczna walka Armagiedonu, która nastąpi w niedalekiej przyszłości, zwróci szczególną uwagę ludzi...” (*Złoty Wiek* 15.05 1928 s. 158).

„Filadelfski okres kościoła rozpoczął się z wtórą obecnością Pańską w roku 1874, a osiągnął kulminacyjnego punktu w czasie, kiedy Pan przyszedł do swej świątyni” (*Strażnica* 01.12 1928 s. 359 [ang. 15.10 1928 s. 311]).

Obligacje budowlane

W roku 1926 J. F. Rutherford wprowadził zwyczaj, nieznany C. T. Russellowi, co do sprzedawania obligacji budowlanych:

„1926, Real Estate Bonds (Obligacje budowlane) (dodatek do w26 1.8)” (*Skorowidz do publikacji Towarzystwa Strażnica 1986-2000*, 2003 s. 429).

„Stało się oczywiste, że Badacze Pisma Świętego potrzebują innej drukarni. Postanowili więc ją zbudować. Ponieważ sumy potrzebnej na budowę nie dałoby się zdobyć bez uszczerbku dla dzieła w innych rejonach świata, Towarzystwo postanowiło zebrać te fundusze, oddając swe nieruchomości w zastaw hipoteczny na kwotę nie przekraczającą połowy ich rzeczywistej wartości. Wydano obligacje o nominałach 100, 500 i 1000 dolarów, przynoszące w skali roku 5 procent zysku. Zamiast sprzedawać te obligacje na rynku publicznym, umożliwiono ich nabycie –

za pośrednictwem dodatku do *Strażnicy* – Badaczom Pisma świętego. W latach 1926 i 1927 członkowie bruklińskiej rodziny Betel zachwycali się widokiem rosnącej drukarni przy Adams Street 117. Wkrótce oddano do użytku wszystkie osiem kondygnacji tej dobrze zaprojektowanej, przeszklonej budowli z żelbetu. Był to nowoczesny, ogniotrwały budynek, którego powierzchnia użytkowa przekraczała 6500 metrów kwadratowych” (*Dzieje Świadków Jehowy w czasach nowożytnych. Stany Zjednoczone Ameryki. Na podstawie Rocznika Świadków Jehowy na rok 1975* s. 64).

W kolejnej części artykułu kontynuujemy nasz temat (lata 1927-1928). Tekst ten ma siedem części.

Włodzimierz Bednarski

źródło: <https://www.apologetyka.info/swiadcowie-jehowy/jak-j-f-rutherford-rok-po-roku-zmienia-nauki-c-t-russella-cz-3,1267.htm>